DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1108 A COMISIEI

din 5 iulie 2021

privind recunoașterea echivalenței mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Statelor Unite ale Americii pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate supravegheate de Consiliul Guvernatorilor Sistemului Rezervelor Federale, Biroul organismului de control al monedei, Corporația Federală pentru Asigurarea Depozitelor, Agenția de administrare a creditelor agricole și Agenția federală pentru finanțare ipotecară cu anumite cerințe ale articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ([1]), în special articolul 13 alineatul (2),

întrucât:

(1) Articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede un mecanism prin care Comisia este împuternicită să adopte decizii de echivalență prin care mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe să fie declarate echivalente cu cerințele prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel încât să se considere că acele contrapărți care încheie o tranzacție care intră în sfera de aplicare a regulamentului menționat, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărți este stabilită în respectiva țară terță, au îndeplinit cerințele în cauză prin respectarea cerințelor prevăzute în regimul juridic al respectivei țări terțe. Declarația de echivalență contribuie la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, și anume reducerea riscului sistemic și sporirea transparenței piețelor instrumentelor financiare derivate, prin asigurarea aplicării consecvente la nivel internațional a principiilor convenite cu țările terțe și prevăzute în regulamentul menționat.

(2) Dispozițiile articolului 11 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care este completat de Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ([2]) și de Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ([3]), stabilesc cerințele juridice ale Uniunii privind confirmarea la timp a termenilor unui contract derivat extrabursier, efectuarea unui exercițiu de comprimare a portofoliului și mecanismele prin care sunt reconciliate portofoliile în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală („CPC"). În plus, dispozițiile menționate stabilesc obligațiile de evaluare și de soluționare a litigiilor aplicabile contractelor respective („tehnici de atenuare a riscului operațional"), precum și obligațiile privind schimbul de garanții („marje") între contrapărți.

(3) Pentru ca regimul juridic, de supraveghere și de punere în aplicare al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul Uniunii în ceea ce privește cerințele în materie de tehnici de atenuare a riscului operațional și de marje, rezultatul mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile trebuie să fie echivalent, pe fond, cu cerințele Uniunii prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să asigure o protecție a secretului profesional echivalentă cu protecția prevăzută la articolul 83 din regulamentul menționat. În plus, mecanismele juridice, de supraveghere și de aplicare echivalente trebuie să fie aplicate efectiv în țara terță respectivă,

([1]) JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

([3]) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni. Prin urmare, evaluarea echivalenței constă în a verifica dacă mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe asigură faptul că, prin contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC și care au fost încheiate de cel puțin o contraparte stabilită în această țară terță, piețele financiare din Uniune nu sunt expuse unui nivel de risc mai ridicat și, în consecință, nu se generează niveluri inacceptabile ale riscului sistemic în Uniune.

(4) La 1 septembrie 2013, Comisia a primit avizul tehnic al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) referitor la mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale SUA ([4]) în ceea ce privește, printre altele, tehnicile de diminuare a riscurilor operaționale și marjele aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o CPC. Cu toate acestea, în avizul său tehnic, ESMA s-a concentrat asupra normelor emise de Comisia pentru tranzacții cu contracte futures pe mărfuri (*Commodity Futures Trading Commission* – „CFTC") și de Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori (*Securities and Exchange Commission* – „SEC") și nu a acoperit normele aplicabile contrapărților reglementate de Consiliul Guvernatorilor Sistemului Rezervelor Federale (*Board of Governors of the Federal Reserve System* – „FRS"), Biroul organismului de control al monedei (*Office of the Comptroller of the Currency* – „OCC"), Corporația Federală pentru Asigurarea Depozitelor (*Federal Deposit Insurance Corporation* – „FDIC"), Agenția de administrare a creditelor agricole (*Farm Credit Administration* – „FCA") și Agenția federală pentru finanțare ipotecară (*Federal Housing Finance Agency* – „FHFA") (denumite împreună în continuare „autoritățile de reglementare prudențială din SUA").

(5) Comisia a luat în considerare evoluțiile în materie de reglementare care au avut loc de la primirea avizului tehnic al ESMA. Prezenta decizie nu se bazează numai pe o analiză comparativă a cerințelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în SUA, ci și pe o evaluare a rezultatului acestor cerințe, precum și pe capacitatea acestora de a diminua riscurile care decurg din contractele respective într-un mod care să fie considerat echivalent rezultatului cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(6) Mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în SUA pentru contractele derivate extrabursiere sunt prevăzute în titlul VII din Legea Dodd-Frank pentru reforma Wall Street și protecția consumatorilor („Legea Dodd-Frank") și în normele de punere în aplicare specifice adoptate de autoritățile de reglementare prudențială din SUA.

(7) Nu există norme echivalente tehnicilor de atenuare a riscului operațional aplicabile instrumentelor financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC în temeiul Legii Dodd-Frank, iar autoritățile de reglementare prudențială din SUA nu au adoptat norme sau reglementări care să impună cerințe echivalente. Prin urmare, prezenta decizie nu se referă la mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere încheiate între o contraparte reglementată de autoritățile de reglementare prudențială din SUA și o contraparte stabilită în Uniune care face obiectul cerințelor prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în ceea ce privește obligațiile de confirmare la timp, de comprimare și de reconciliere a portofoliilor, de evaluare și de soluționare a litigiilor.

(8) În Uniune, în temeiul articolului 11 alineatul (3), contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC sunt supuse obligației de a face schimb de garanții („cerința de marjă"). În conformitate cu această regulă, toate contrapărțile trebuie să facă schimb de marje de variație, iar contrapărțile care depășesc un anumit prag trebuie să facă schimb de marje inițiale. În acest sens, fiecare contraparte reglementată de o autoritate de reglementare prudențială din SUA trebuie să respecte norma adoptată de respectiva autoritate de reglementare prudențială din SUA, astfel cum se prevede la titlul 12 din Regulamentul Federal (*Code of Federal Regulation*), respectiv în partea 45 (pentru OCC), 237 (pentru FRS), 349 (pentru FDIC), 624 (pentru FCA) și 1221 (pentru FHFA) (denumite în continuare împreună „Norma în materie de marje pentru swapuri").

(9) Norma în materie de marje pentru swapuri se aplică swapurilor și swapurilor bazate pe titluri de valoare încheiate între entități de swap acoperite (*Covered Swap Entities* – „CSE") și alte entități de swap, utilizatori finali financiari cu expunere semnificativă la swapuri, precum și, într-o anumită măsură, utilizatori finali financiari fără expunere semnificativă la swapuri și alte contrapărți, cum ar fi entitățile suverane, băncile multilaterale de dezvoltare sau Banca Reglementelor Internaționale. Pentru ca o entitate să aibă o expunere semnificativă la swapuri, entitatea respectivă trebuie să aibă o valoare noțională medie agregată zilnică a instrumentelor financiare derivate extrabursiere necompensate pentru lunile iunie, iulie și august ale anului calendaristic precedent care depășește 8 miliarde USD, în timp ce pragul analog stabilit la articolul 28 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 este de 8 miliarde EUR. În Uniune, cerința de a face schimb de marjă de variație nu este legată de un prag de semnificație și se aplică tuturor contrapărților care fac obiectul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Dispozițiile prevăzute în Norma în materie de marje pentru swapuri stabilesc valoarea minimă de transfer combinată a marjei inițiale și a marjei de variație la 500 000 USD, în timp ce cerința corespunzătoare de la articolul 25 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 este de 500 000 EUR. Având în vedere impactul limitat al diferenței dintre monede, sumele respective ar trebui considerate echivalente.

([4]) ESMA/2013/BS/1157, Aviz tehnic privind echivalența în materie de reglementare în țările terțe în temeiul EMIR – SUA, raport final, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, 1 septembrie 2013.

(10) Cerințele Normei în materie de marje pentru swapuri se aplică „swapurilor", astfel cum sunt definite în secțiunea 721 din Legea Dodd-Frank, și „swapurilor bazate pe titluri de valoare", astfel cum sunt definite în secțiunea 761 din Legea Dodd-Frank, incluzând astfel aproape toate contractele definite ca instrumente financiare derivate extrabursiere în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu excepția contractelor forward pe cursul de schimb și a swapurilor valutare, pentru care Norma în materie de marje pentru swapuri nu prevede nicio cerință. În plus, Norma în materie de marje pentru swapuri nu prevede niciun tratament specific pentru produsele structurate, inclusiv obligațiuni garantate și securitizări. În Uniune, swapurile valutare și contractele forward pe cursul de schimb sunt exceptate de la cerințele privind marjele inițiale, iar instrumentele financiare derivate asociate obligațiunilor garantate în scopuri de acoperire împotriva riscurilor pot fi și ele exceptate de la cerințele privind marja inițială. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să se aplice numai instrumentelor financiare derivate extrabursiere care fac obiectul unor marje atât în temeiul dreptului Uniunii, cât și al Normei în materie de marje pentru swapuri.

(11) Cerințele din Norma în materie de marje pentru swapuri privind calcularea marjei inițiale sunt echivalente cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Similar anexei IV la Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, Norma în materie de marje pentru swapuri permite utilizarea unui model standardizat. De asemenea, pentru efectuarea acestui calcul se pot utiliza modelele interne sau ale părților terțe, cu condiția ca modelele respective să conțină anumiți parametri specifici, inclusiv intervalele de încredere minime și perioadele de risc de marjă, precum și anumite date istorice, inclusiv perioadele de criză. Aceste modele trebuie aprobate de autoritatea de reglementare prudențială relevantă din SUA.

(12) Cerințele din Norma în materie de marje pentru swapuri privind garanțiile eligibile și modul în care sunt păstrate și segregate garanțiile respective sunt echivalente celor prevăzute la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Norma în materie de marje pentru swapuri conține o listă echivalentă de garanții eligibile. Prin urmare, dispozițiile Normei în materie de marje pentru swapuri ar trebui să fie considerată echivalentă cu cele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(13) În ceea ce privește nivelul echivalent de protecție a secretului profesional, în SUA informațiile deținute de autoritățile federale de reglementare fac obiectul Legii privind protecția informațiilor cu caracter personal (*Privacy Act*) și al Legii privind accesul liber la informații (*Freedom of Information Act* – FOIA). În temeiul FOIA, în multe cazuri, o persoană sau o organizație trebuie să efectueze demersuri pentru a asigura tratamentul confidențial al informațiilor transmise. Prin urmare, Legea privind protecția informațiilor cu caracter personal și FOIA oferă garanții cu privire la secretul profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități părților terțe, care sunt echivalente cu cele prevăzute la titlul VIII din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Cerințele impuse de SUA ar trebui considerate ca oferind un nivel de protecție a secretului profesional echivalent celui garantat de Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(14) În sfârșit, în ceea ce privește supravegherea eficace și asigurarea respectării dispozițiilor juridice în SUA, autoritățile de reglementare prudențială din SUA au competențe extinse de investigare și supraveghere pentru a evalua respectarea Normei în materie de marje pentru swapuri de către entitățile de swap acoperite. Autoritățile de reglementare prudențială din SUA pot lua o gamă largă de măsuri de supraveghere pentru a pune capăt oricărei încălcări a cerințelor aplicabile. În plus, pentru încălcarea cerințelor aplicabile, cadrul juridic al SUA prevede sancțiuni civile, inclusiv ordine de restricție ori ordine de încetare temporare sau permanente și amenzi, precum și sancțiuni penale. Prin urmare, ar trebui să se considere că măsurile respective prevăd aplicarea eficace a mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare relevante prevăzute în Legea Dodd-Frank, în Legea privind bursele de mărfuri (*Commodity Exchange Act*), în Legea privind bursa de valori (*Securities Exchange Act*), în Norma în materie de marje pentru swapuri, precum și în reglementările CFTC și SEC, după caz, într-un mod echitabil și care nu creează denaturări, astfel încât să se asigure eficacitatea supravegherii și a asigurării punerii în aplicare.

(15) Prezenta decizie recunoaște echivalența cerințelor obligatorii stabilite de autoritățile de reglementare prudențială din SUA referitoare la contractele derivate extrabursiere aplicabile la momentul adoptării prezentei decizii. Comisia, în cooperare cu ESMA, va monitoriza cu regularitate evoluția mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare privind aceste contracte derivate extrabursiere în ceea ce privește cerințele în materie de confirmare la timp, de comprimare și de reconciliere a portofoliilor, de evaluare, de soluționare a litigiilor și de marjă aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC, cu privire la care a fost adoptată prezenta decizie, precum și punerea în aplicare consecventă și eficace a acestor mecanisme. În cadrul eforturilor sale de monitorizare, Comisia poate solicita autorităților de reglementare prudențială din SUA să furnizeze informații cu privire la evoluțiile în materie de reglementare și supraveghere. Comisia poate efectua o reexaminare specifică oricând evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a declarației de echivalență acordată prin prezenta decizie. O astfel de reexaminare poate conduce la abrogarea prezentei decizii, ceea ce ar însemna că, în mod automat, contrapărțile vor face din nou obiectul tuturor cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(16) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Statelor Unite ale Americii pentru schimbul de garanții care se aplică tranzacțiilor reglementate ca „swapuri", astfel cum sunt definite în secțiunea 721 din Legea Dodd-Frank, sau „swapurilor bazate pe titluri de valoare", astfel cum sunt definite în secțiunea 761 din Legea Dodd-Frank, și care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală, sunt considerate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărțile la tranzacțiile respective este stabilită în SUA și considerată drept o entitate de swap acoperită de către Consiliul Guvernatorilor Sistemului Rezervelor Federale („FRS"), Biroul organismului de control al monedei („OCC"), Corporația Federală pentru Asigurarea Depozitelor („FDIC"), Agenția de administrare a creditelor agricole („FCA") și Agenția federală pentru finanțare ipotecară („FHFA") și contrapartea respectivă face obiectul Normei în materie de marje pentru swapuri prevăzute la titlul 12 din Regulamentul Federal (*Code of Federal Regulation*), respectiv în partea 45 (pentru OCC), 237 (pentru FRS), 349 (pentru FDIC), 624 (pentru FCA) și 1221 (pentru FHFA) (denumite în continuare împreună „Norma în materie de marje pentru swapuri").

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 5 iulie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN